

Arrest

nr. 69 728 van 8 november 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 18 juli 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 oktober 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 november 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat K. MARIEN en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing in hoofde van verzoeker, S.M., luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Armeens staatsburger van Armeense origine. U woonde samen met uw echtgenote, S.M.(...) (O.V. 6.721.064), uw twee kinderen en uw moeder in uw ouderlijk huis in de stad Echmiadzin. U was eigenaar van een kraam op de markt van Echmiadzin. Op 21 januari 2005 werd uw kraam weggetakeld. Toen u op het gemeentehuis om uitleg ging vragen, antwoordde de eerste schepen K.G.(...), de zoon van de invloedrijke generaal Manvel Grigoryan, dat uw kraam in de weg stond. De moeder van K.G.(...) bezat grond net naast uw kraam waar een winkelcomplex op zou komen. De 'onteigening' verliep op niet-officiële wijze. Er werd u gewoon verteld dat u een ander perceel zou krijgen als compensatie. Hoewel u later nog verschillende keren naar het gemeentehuis ging in verband met deze belofte,

werden uw verzoeken om compensatie steeds afgewimpeld. In december 2005 opende u een nieuwe winkel in Echmiadzin.

In februari – maart 2008 kreeg u problemen in de nasleep van de presidentsverkiezingen in Armenië. U engageerde zich om de actievoerders die in Yerevan protesteerden tegen de uitslag van de presidentsverkiezingen te bevoorraden. U reed gedurende een periode bijna elke dag naar Yerevan om eten, drinken en sigaretten uit te delen aan de manifestanten. Op 8 maart 2008 werd u thuis opgepakt door de politie van Echmiadzin. U werd gedurende drie dagen vastgehouden en mishandeld. Uiteindelijk werd u vrijgelaten nadat u 5000 dollar smeergeld had betaald. Na maart 2008 hebt u geen problemen meer gekend omwille van dit incident. In 2008 werd K.G.(...) de nieuwe burgemeester van Echmiadzin. De ex-vrouw van generaal Manvel Grigoryan (de moeder van de burgemeester) bezat een huis naast het huis van uw moeder, waar u en uw gezin ook woonden. De Grigoryans wilden het huis van uw moeder kopen om hun tuin te vergroten. In augustus of september 2010 werd u gesommeerd om bij een stroman van generaal Grigoryan te komen, een zekere 'T.(...)'. Uw moeder ging naar deze afspraak. Er werd haar gevraagd of ze haar huis wilde verkopen, maar ze weigerde. Op 1 oktober 2010 werd u bij generaal Grigoryan geroepen. De generaal was in het gezelschap van een andere man, een zekere 'S.(...)'. U werd verteld dat u de helft van de winst van uw winkel aan S.(...) moest afstaan. U durfde niet te weigeren. De volgende dag kwam S.(...) om de boeken van uw winkel in te kijken. U weigerde dit. S.(...) vertrok, maar hij kwam de volgende dag terug en vertelde dat de generaal had beslist dat u niet enkel de helft van de winst, maar nu ook de helft van de eigendom van uw winkel moest afstaan. Nog dezelfde dag ging u naar het parket in Yerevan om een klacht in te dienen. Toen men hoorde dat u een conflict had met generaal Manvel Grigoryan, werd u echter afgewimpeld. Op 7 oktober 2010 werd u gearresteerd door de politie en beschuldigd van drugsbezit. U denkt dat de generaal te weten was komen dat u een klacht wou indienen. In het politiekantoor werd u geslagen en probeerde men u te dwingen om een document te ondertekenen waarbij u de helft van uw winkel zou afstaan aan S.(...). Als gevolg van de mishandelingen moest u in het ziekenhuis worden opgenomen. Op 9 oktober 2010 werd u ontslagen uit het ziekenhuis. U verkocht uw winkel en besloot om te vluchten.

Op 27 oktober 2010 vertrok u met uw gezin uit Armenië. U nam het vliegtuig van Yerevan naar Parijs. U reisde met uw eigen paspoort en met een Schengenvizum dat door de passeur was geregeld. In Parijs werd u opgewacht door een man die uw verdere reis naar België zou regelen. De man vertrok echter met jullie paspoorten en geld. Een andere passeur bracht jullie dan op 28 oktober 2010 naar België. U vroeg asiel op 10 november 2010.

B. Motivering

U vreest dat u in Armenië zult worden geviséerd door (handlangers van) generaal Manvel Grigoryan omdat u weigerde om het huis van uw moeder te verkopen aan de clan Grigoryan. U zou in maart 2008 ook zijn vervolgd door de Armeense autoriteiten in verband met uw steun aan de manifestanten in Yerevan. Het Commissariaat-generaal kan echter geen geloof hechten aan uw bewering dat u momenteel een gegronde vrees voor vervolging zou hebben in Armenië.

Ten eerste, voor wat betreft de problemen die u zou gekend hebben tijdens de presidentsverkiezingen van 2008, moet worden opgemerkt dat er uit objectieve informatie blijkt dat er actueel geen sprake is van vervolging van politieke opposanten in Armenië.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijenstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulentier dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds voornoemde politieke gebeurtenissen van 2008 zijn de Armeense autoriteiten restrictiever bij het toelaten van manifestaties. Hoewel vele manifestaties zonder incidenten verlopen, kunnen deze soms op schermutselingen uitlopen en zo tot kortstondige arrestaties leiden. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn echter van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden.

Gelet op wat voorafgaat, in het licht van alle elementen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, zijn er goede redenen voorhanden om te stellen dat u actueel, ingeval van terugkeer naar Armenië, niet het onderwerp zal uitmaken van vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève, zelfs indien u daadwerkelijk de problemen die u inroept zou hebben meegemaakt, namelijk uw arrestatie en aanhouding door de politie van 8 tot 11 maart 2008 omwille van het feit dat u goederen zou geleverd hebben aan de manifestanten in Yerevan. Hier kan aan worden toegevoegd dat u zelf verklaarde dat u sinds dit ene incident in maart 2008 geen enkel probleem meer hebt gekend als gevolg van uw steun aan de manifestanten (CGVS, p. 15). Het Commissariaat-generaal besluit dan ook dat u zich omwille

van deze politieke motieven niet kunt beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

Ten tweede kan het Commissariaat-generaal geen geloof hechten aan de problemen die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vertrek uit Armenië, namelijk de problemen die u zou hebben gekend als gevolg van uw weigering om het huis van uw moeder te verkopen aan de familie Grigoryan.

Zo bleken de verklaringen van u en uw vrouw over het concrete begin van deze problemen manifest tegenstrijdig. U vertelde dat deze problemen begonnen toen jullie voor het eerst concreet de vraag kregen om het huis van uw moeder te verkopen. U beweerde dat u in augustus of september 2010 werd gesommeerd bij een zekere 'T.(...)', een handlanger van generaal Grigoryan. Uiteindelijk ging niet u, maar wel uw moeder met deze man praten. Uw moeder weigerde om haar huis te verkopen. In oktober 2010 werd u vervolgens persoonlijk bij generaal Grigoryan geroepen, waarna de problemen escaleerden (CGVS, p. 16). Uw vrouw vertelde echter een ander verhaal. Zij situeerde deze gebeurtenis, het gesprek van uw moeder met T.(...) over de verkoop van het huis, veel eerder. Uw vrouw vertelde namelijk dat dit voorval "een paar jaar geleden" en "niet [in] de laatste twee jaar" had plaatsgevonden. Volgens uw vrouw had uw moeder dit gesprek over de verkoop van haar huis dus plaats vóór 2009 (CGVS vrouw, p. 7).

Deze tegenstrijdigheid ondermijnt de geloofwaardigheid van jullie verklaringen in ernstige mate. Het is immers een wezenlijk verschil of uw moeder in augustus/september 2010 weigerde om haar huis te verkopen en dat u vervolgens in oktober 2010 (amper enkel weken later) bij de generaal werd geroepen waarna de problemen snel escaleerden en u reeds in november 2010 het land moest verlaten, of, dat uw moeder al vóór 2009 geweigerd had om haar huis te verkopen en u pas in oktober 2010 (meer dan anderhalf jaar) later ernstige problemen kreeg. Toen uw vrouw met deze tegenstrijdigheid werd geconfronteerd, antwoordde zij dat zij zich de gebeurtenissen niet goed kon herinneren en dat zij 'slecht is met cijfers' (CGVS vrouw, p. 7). Deze uitleg is niet geloofwaardig. Er kan immers redelijkerwijs worden verwacht dat uw vrouw deze gebeurtenis, waarbij er voor de eerste keer concreet sprake was van de verkoop van het huis van uw moeder, het huis waar u en uw vrouw zelf ook in woonden, correct kan plaatsen.

Daarenboven kon worden vastgesteld dat uw eigen verklaringen over het voorval met T.(...) ook niet geloofwaardig bleken. Zo is het zeer opmerkelijk dat u deze gebeurtenis ook niet nauwkeurig kon situeren. Zelfs na herhaaldelijk aandringen, bleek u dit voorval niet beter te kunnen situeren dan in de maanden augustus of september 2010 (CGVS, p. 16, 17). Dit lijkt niet geloofwaardig. Indien u werkelijk Armenië ontvluchtte omwille van de problemen in verband met de verkoop van het huis van uw moeder, kan redelijkerwijs van u worden verwacht dat u het moment waarop dit probleem concreet begon beter kunt situeren. Verder bleek u ook niet te kunnen vertellen op welke manier u precies bij deze T.(...) was opgeroepen. U vertelde dat iemand u dit was komen meedelen, maar u kon niet zeggen wie. U wist zelfs niet of een boodschapper van T.(...) u dit persoonlijk was komen zeggen, of, dat u dit via een tussenpersoon had vernomen (CGVS, p. 17). Vervolgens is het zeer opmerkelijk en weinig geloofwaardig dat u de naam van deze stroman van generaal Grigoryan niet bleek te kennen. U zei dat hij gekend stond onder de bijnaam 'T.(...)'. Toen u werd gevraagd hoe die man effectief heet, bleek dat u alleen zijn voornaam 'G.(...)' kon noemen (CGVS, p. 17). Het lijkt echter niet geloofwaardig dat u de volledige naam van de handlanger van generaal Grigoryan, bij wie u zou zijn opgeroepen om over de verkoop van jullie huis te spreken en bij wie uw moeder op gesprek zou geweest zijn, niet zou kennen.

Vervolgens bleek ook uw bewering als zou u door generaal Grigoryan zijn gedwongen om de helft van uw winkel af te staan weinig geloofwaardig. U vertelde dat de generaal u dwong om uw winkel te delen met een zekere 'S.(...)'. Toen u echter werd gevraagd naar de volledige naam van deze persoon, bleek dat u het antwoord schuldig moest blijven (CGVS, p. 20-21). Dit lijkt niet geloofwaardig. U beweerde immers dat u deze persoon meermaals persoonlijk ontmoette: hij was aanwezig toen de generaal u vertelde dat u de helft van de winkel moest afstaan, hij kwam de volgende dag de boeken van uw winkel inkijken en hij kwam u de dag nadien vertellen dat u ook de helft van de eigendom aan hem moest afstaan. Bovendien vertelde u dat men u nadien probeerde te dwingen om een document te ondertekenen waarbij u de helft van uw winkel zou afstaan aan deze persoon. In deze context is het dan ook helemaal niet geloofwaardig dat u de naam van deze persoon niet zou kennen. Uw uitleg als zou de familienaam van deze persoon nooit genoemd zijn of omdat u het document niet zou hebben gelezen omdat dit 'geen zin had' of omdat de familienaam van deze persoon u 'niet interesseerde' is niet acceptabel (CGVS, p. 20-21). Er kan immers redelijkerwijs van u worden verwacht dat u toch een minimale belangstelling toont voor de naam van de persoon aan wie u de helft van uw winkel zou moeten afstaan. De vaststelling dat uw kennis schromelijk ontoereikend is voor wat betreft dit cruciale element in uw asielaanvraag, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen nog verder.

Tenslotte, voor wat betreft uw bewering dat u na uw mishandeling op het politiekantoor met ernstige verwondingen werd opgenomen in het ziekenhuis, kan worden opgemerkt dat u geen enkel bewijs voorlegt om aan te tonen dat u in oktober 2010 effectief in het ziekenhuis zou zijn opgenomen. Toen u

werd gevraagd naar dergelijk document, dat een belangrijk bewijsstuk in van uw asielrelaas zou kunnen zijn, vertelde u dat u in het ziekenhuis geen enkel medisch attest kreeg. Het lijkt echter weinig waarschijnlijk dat men u in het ziekenhuis geen enkel bewijs van geleverde zorgen zou geven.

Daarenboven zou u bijvoorbeeld ook medische attesten kunnen voorleggen om uw bewering te staven als dat u na uw ontslag uit het ziekenhuis nog verder door een dokter diende verzorgd te worden (CGVS, p. 22-23). Het Commissariaat-generaal moet echter vaststellen dat u dergelijke stukken niet hebt voorgelegd. Afgezien van het feit dat deze houding niet echt getuigt van een ernstige poging tot medewerking met de asielinstanties in het kader van uw asielprocedure, ondermijnt dit de geloofwaardigheid van uw verklaringen nog verder.

De documenten die u wel voorlegde kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. De kopie van uw paspoort, uw geboorteakte, uw rijbewijs, uw militair boekje, uw huwelijksakte, het paspoort van uw vrouw, de geboorteakte van uw vrouw, de geboorteaktes van uw kinderen, het attest van vaderschap en uw invaliditeitskaart attesteren de identiteit van u en uw gezinsleden, die in deze beslissing niet wordt betwist. Deze documenten voegen echter niets toe aan uw asielrelaas. De eigendomsakte toont aan dat u in 2004 eigenaar werd van een kraam in Echmiadzin. Dit document vermeldt volgens uw verklaringen niet dat u onteigend zou zijn (CGVS, p. 10). Uit dit document kan dan ook niet worden afgeleid dat uw kraam (onrechtmatig) zou zijn onteigend. De attesten van de belastingdienst tonen volgens uw verklaringen aan dat u in 2010 nog belastingen diende te betalen voor uw kraam, hoewel dit kraam reeds in 2005 werd onteigend (CGVS, p. 10-11). Gezien deze documenten niet vermelden dat u in 2005 effectief werd onteigend, kan uit deze documenten ook niet afgeleid worden dat u in 2010 onrechtmatig belastingen moest betalen.

Op basis van bovenstaande vaststellingen oordeelt het Commissariaat-generaal dat er geen geloof kan gehecht worden aan de feiten waarop u zich beroept om de vrees voor vervolging, zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming, aan te tonen.

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat er in hoofde van uw echtgenote, S.M.(...) (O.V. 6.721.064), eveneens een beslissing tot weigering van het toekennen van de vluchtelingenstatus en de status van subsidiaire bescherming werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. De bestreden beslissing in hoofde van verzoekster, S.M., luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Armeens staatsburger van Armeense origine. U woonde samen met uw echtgenoot, S.M.(...) (O.V. 6.721.064), uw twee kinderen en uw schoonmoeder in de stad Echmiadzin in Armenië. U man was eigenaar van een kraam op de markt van Echmiadzin. Op 21 januari 2005 werd dit kraam weggetakeld. De eerste schepen K.G.(...), de zoon van de invloedrijke generaal Manvel Grigoryan, beloofde dat uw man een compensatie zou krijgen. Hoewel uw man later nog verschillende keren naar het gemeentehuis ging, werden zijn verzoeken om compensatie steeds afgewimpeld. In december 2005 opende uw echtgenoot een nieuwe winkel. In 2010 bleek echter dat uw man nog steeds belastingen diende te betalen voor het eerste kraam, hoewel hij dit reeds vijf jaar niet meer uitbaatte. In 2008 kende uw man problemen in verband met de presidentsverkiezingen in Armenië. Op 8 maart 2011 werd hij opgepakt door de politie omdat hij manifestanten in Yerevan had bevoorraadt. Hij werd gedurende drie dagen vastgehouden en mishandeld. Uiteindelijk werd hij vrijgelaten nadat hij 5000 dollar smeergeld had betaald.

In 2008 werd K.G.(...) de nieuwe burgemeester van Echmiadzin. Het huis van de moeder van Karen lag achter de woning van uw schoonmoeder, waar u ook met uw gezin woonde. De Grigoryans wilden dit huis, dat op naam van uw schoonmoeder stond, kopen om hun tuin te vergroten. Uw schoonmoeder werd door een stroman van generaal Grigoryan gevraagd om haar huis te verkopen, maar ze weigerde dit. Op 1 oktober 2010 werd uw man bij de generaal geroepen. Er werd hem verteld dat hij de helft van zijn winkel moest afstaan aan een andere persoon, een zekere 'S.(...)'. Uw man weigerde dit en probeerde een klacht in te dienen bij het parket van Yerevan, waar hij echter werd afgewimpeld. Op 7 oktober 2010 werd uw man gearresteerd door de politie en beschuldigd van drugsbezit. Hij werd meegenomen door de politie en ernstig geslagen, waardoor hij in het ziekenhuis moest worden opgenomen. Na zijn ontslag uit het ziekenhuis verkocht uw man zijn winkel en besloot hij om te vluchten uit Armenië.

Op 27 oktober 2010 vertrok u met uw gezin uit Armenië. U nam het vliegtuig van Yerevan naar Parijs. U reisde met uw eigen paspoort en met een Schengenvizum dat door de passeur was geregeld. In Parijs

werd u opgewacht door een man die uw verdere reis naar België zou regelen. De man vertrok echter met jullie paspoorten en geld. Een andere passeur bracht jullie dan op 28 oktober 2010 naar België. U vroeg asiel op 10 november 2010.

B. Motivering

U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als uw echtgenoot, S.M.(...) (O.V. 6.721.064). In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag heeft het Commissariaat-generaal beslist tot weigering van de toekenning van de vluchtelingenstatus en de status van subsidiaire bescherming omdat uw echtgenoot zijn asielrelaas niet geloofwaardig bleek. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing van uw man, die gedeeltelijk is gebaseerd op tegenstrijdigheden tussen jullie verklaringen, werd als volgt gemotiveerd:

“U vreest dat u in Armenië zult worden geviséerd door (handlangers van) generaal Manvel Grigoryan omdat u weigerde om het huis van uw moeder te verkopen aan de clan Grigoryan. U zou in maart 2008 ook zijn vervolgd door de Armeense autoriteiten in verband met uw steun aan de manifestanten in Yerevan. Het Commissariaat-generaal kan echter geen geloof hechten aan uw bewering dat u momenteel een gegronde vrees voor vervolging zou hebben in Armenië.

Ten eerste, voor wat betreft de problemen die u zou gekend hebben tijdens de presidentsverkiezingen van 2008, moet worden opgemerkt dat er uit objectieve informatie blijkt dat er actueel geen sprake is van vervolging van politieke opposanten in Armenië.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijenstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulentier dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds voornoemde politieke gebeurtenissen van 2008 zijn de Armeense autoriteiten restrictiever bij het toelaten van manifestaties. Hoewel vele manifestaties zonder incidenten verlopen, kunnen deze soms op schermutselingen uitlopen en zo tot kortstondige arrestaties leiden. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn echter van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden.

Gelet op wat voorafgaat, in het licht van alle elementen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, zijn er goede redenen voorhanden om te stellen dat u actueel, ingeval van terugkeer naar Armenië, niet het onderwerp zal uitmaken van vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève, zelfs indien u daadwerkelijk de problemen die u inroept zou hebben meegemaakt, namelijk uw arrestatie en aanhouding door de politie van 8 tot 11 maart 2008 omwille van het feit dat u goederen zou geleverd hebben aan de manifestanten in Yerevan. Hier kan aan worden toegevoegd dat u zelf verklaarde dat u sinds dit ene incident in maart 2008 geen enkel probleem meer hebt gekend als gevolg van uw steun aan de manifestanten (CGVS, p. 15). Het Commissariaat-generaal besluit dan ook dat u zich omwille van deze politieke motieven niet kunt beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

Ten tweede kan het Commissariaat-generaal geen geloof hechten aan de problemen die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vertrek uit Armenië, namelijk de problemen die u zou hebben gekend als gevolg van uw weigering om het huis van uw moeder te verkopen aan de familie Grigoryan.

Zo bleken de verklaringen van u en uw vrouw over het concrete begin van deze problemen manifest tegenstrijdig. U vertelde dat deze problemen begonnen toen jullie voor het eerst concreet de vraag kregen om het huis van uw moeder te verkopen. U beweerde dat u in augustus of september 2010 werd gesommeerd bij een zekere ‘T.(...)’, een handlanger van generaal Grigoryan. Uiteindelijk ging niet u, maar wel uw moeder met deze man praten. Uw moeder weigerde om haar huis te verkopen. In oktober 2010 werd u vervolgens persoonlijk bij generaal Grigoryan geroepen, waarna de problemen escaleerden (CGVS, p. 16). Uw vrouw vertelde echter een ander verhaal. Zij situeerde deze gebeurtenis, het gesprek van uw moeder met T.(...) over de verkoop van het huis, veel eerder. Uw vrouw vertelde namelijk dat dit voorval “een paar jaar geleden” en “niet [in] de laatste twee jaar” had plaatsgevonden. Volgens uw vrouw had uw moeder dit gesprek over de verkoop van haar huis dus plaats vóór 2009 (CGVS vrouw, p. 7).

Deze tegenstrijdigheid ondermijnt de geloofwaardigheid van jullie verklaringen in ernstige mate. Het is immers een wezenlijk verschil of uw moeder in augustus/september 2010 weigerde om haar huis te verkopen en dat u vervolgens in oktober 2010 (amper enkel weken later) bij de generaal werd geroepen waarna de problemen snel escaleerden en u reeds in november 2010 het land moest verlaten, of, dat

uw moeder al vóór 2009 geweigerd had om haar huis te verkopen en u pas in oktober 2010 (meer dan anderhalf jaar) later ernstige problemen kreeg. Toen uw vrouw met deze tegenstrijdigheid werd geconfronteerd, antwoordde zij dat zij zich de gebeurtenissen niet goed kon herinneren en dat zij 'slecht is met cijfers' (CGVS vrouw, p. 7). Deze uitleg is niet geloofwaardig. Er kan immers redelijkerwijs worden verwacht dat uw vrouw deze gebeurtenis, waarbij er voor de eerste keer concreet sprake was van de verkoop van het huis van uw moeder, het huis waar u en uw vrouw zelf ook in woonden, correct kan plaatsen.

Daarenboven kon worden vastgesteld dat uw eigen verklaringen over het voorval met T.(...) ook niet geloofwaardig bleken. Zo is het zeer opmerkelijk dat u deze gebeurtenis ook niet nauwkeurig kon situeren. Zelfs na herhaaldelijk aandringen, bleek u dit voorval niet beter te kunnen situeren dan in de maanden augustus of september 2010 (CGVS, p. 16, 17). Dit lijkt niet geloofwaardig. Indien u werkelijk Armenië ontvluchtte omwille van de problemen in verband met de verkoop van het huis van uw moeder, kan redelijkerwijs van u worden verwacht dat u het moment waarop dit probleem concreet begon beter kunt situeren. Verder bleek u ook niet te kunnen vertellen op welke manier u precies bij deze T.(...) was opgeroepen. U vertelde dat iemand u dit was komen meedelen, maar u kon niet zeggen wie. U wist zelfs niet of een boodschapper van T.(...) u dit persoonlijk was komen zeggen, of, dat u dit via een tussenpersoon had vernomen (CGVS, p. 17). Vervolgens is het zeer opmerkelijk en weinig geloofwaardig dat u de naam van deze stroman van generaal Grigoryan niet bleek te kennen. U zei dat hij gekend stond onder de bijnaam 'T.(...)'. Toen u werd gevraagd hoe die man effectief heet, bleek dat u alleen zijn voornaam 'G.(...)' kon noemen (CGVS, p. 17). Het lijkt echter niet geloofwaardig dat u de volledige naam van de handlanger van generaal Grigoryan, bij wie u zou zijn opgeroepen om over de verkoop van jullie huis te spreken en bij wie uw moeder op gesprek zou geweest zijn, niet zou kennen.

Vervolgens bleek ook uw bewering als zou u door generaal Grigoryan zijn gedwongen om de helft van uw winkel af te staan weinig geloofwaardig. U vertelde dat de generaal u dwong om uw winkel te delen met een zekere 'S.(...)'. Toen u echter werd gevraagd naar de volledige naam van deze persoon, bleek dat u het antwoord schuldig moest blijven (CGVS, p. 20-21). Dit lijkt niet geloofwaardig. U beweerde immers dat u deze persoon meermaals persoonlijk ontmoette: hij was aanwezig toen de generaal u vertelde dat u de helft van de winkel moest afstaan, hij kwam de volgende dag de boeken van uw winkel inkijken en hij kwam u de dag nadien vertellen dat u ook de helft van de eigendom aan hem moest afstaan. Bovendien vertelde u dat men u nadien probeerde te dwingen om een document te ondertekenen waarbij u de helft van uw winkel zou afstaan aan deze persoon. In deze context is het dan ook helemaal niet geloofwaardig dat u de naam van deze persoon niet zou kennen. Uw uitleg als zou de familienaam van deze persoon nooit genoemd zijn of omdat u het document niet zou hebben gelezen omdat dit 'geen zin had' of omdat de familienaam van deze persoon u 'niet interesseerde' is niet acceptabel (CGVS, p. 20-21). Er kan immers redelijkerwijs van u worden verwacht dat u toch een minimale belangstelling toont voor de naam van de persoon aan wie u de helft van uw winkel zou moeten afstaan. De vaststelling dat uw kennis schromelijk ontoereikend is voor wat betreft dit cruciale element in uw asielrelaas, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen nog verder.

Tenslotte, voor wat betreft uw bewering dat u na uw mishandeling op het politiekantoor met ernstige verwondingen werd opgenomen in het ziekenhuis, kan worden opgemerkt dat u geen enkel bewijs voorlegt om aan te tonen dat u in oktober 2010 effectief in het ziekenhuis zou zijn opgenomen. Toen u werd gevraagd naar dergelijk document, dat een belangrijk bewijsstuk in van uw asielrelaas zou kunnen zijn, vertelde u dat u in het ziekenhuis geen enkel medisch attest kreeg. Het lijkt echter weinig waarschijnlijk dat men u in het ziekenhuis geen enkel bewijs van geleverde zorgen zou geven.

Daarenboven zou u bijvoorbeeld ook medische attesten kunnen voorleggen om uw bewering te staven als dat u na uw ontslag uit het ziekenhuis nog verder door een dokter diende verzorgd te worden (CGVS, p. 22-23). Het Commissariaat-generaal moet echter vaststellen dat u dergelijke stukken niet hebt voorgelegd. Afgezien van het feit dat deze houding niet echt getuigt van een ernstige poging tot medewerking met de asielinstanties in het kader van uw asielprocedure, ondermijnt dit de geloofwaardigheid van uw verklaringen nog verder.

De documenten die u wel voorlegde kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. De kopie van uw paspoort, uw geboorteakte, uw rijbewijs, uw militair boekje, uw huwelijksakte, het paspoort van uw vrouw, de geboorteakte van uw vrouw, de geboorteaktes van uw kinderen, het attest van vaderschap en uw invaliditeitskaart attesteren de identiteit van u en uw gezinsleden, die in deze beslissing niet wordt betwist. Deze documenten voegen echter niets toe aan uw asielrelaas. De eigendomsakte toont aan dat u in 2004 eigenaar werd van een kraam in Echmiadzin. Dit document vermeldt volgens uw verklaringen niet dat u onteigend zou zijn (CGVS, p. 10). Uit dit document kan dan ook niet worden afgeleid dat uw kraam (onrechtmatig) zou zijn onteigend. De attesten van de belastingdienst tonen volgens uw verklaringen aan dat u in 2010 nog belastingen diende te betalen voor uw kraam, hoewel dit kraam reeds in 2005 werd onteigend (CGVS, p. 10-11). Gezien deze documenten niet vermelden dat u in 2005

effectief werd onteigend, kan uit deze documenten ook niet afgeleid worden dat u in 2010 onrechtmatig belastingen moest betalen.

Op basis van bovenstaande vaststellingen oordeelt het Commissariaat-generaal dat er geen geloof kan gehecht worden aan de feiten waarop u zich beroept om de vrees voor vervolging, zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming, aan te tonen.

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat er in hoofde van uw echtgenote, S.M.(...) (O.V. 6.721.064), eveneens een beslissing tot weigering van het toekennen van de vluchtelingenstatus en de status van subsidiaire bescherming werd genomen."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich voordoet als een enig middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

Ze benadrukken dat hun relaas, behoudens één tegenstrijdigheid dewelke in het verzoekschrift wordt verduidelijkt, volledig overeenstemt. Verzoekers menen tevens dat de vraagstelling tijdens het gehoor onduidelijk was hetgeen de commissaris-generaal ten onrechte deed besluiten tot een tegenstrijdigheid. Verzoekster verklaart in voorliggend verzoekschrift dat er wel degelijk pas in 2010 iemand door generaal Grigoryan werd gestuurd en dat er pas in oktober 2010 controle is gekomen. Zij bevestigt ook de weigerachtige houding van haar schoonmoeder om te verkopen. Of dit al dan niet door T. gebeurde, is naar mening van verzoekers irrelevant. Verder stelt verzoeker dat men niet kan verwachten dat hij over elke situatie een exacte datum kan geven en herhaalt dat de problemen met T. rond augustus/september moet zijn geweest gezien het toen warm was en ze nog zomerkledij droegen. Verzoekers bevestigen dat ze de familienaam van T. niet kennen; ze kunnen op geen enkele wijze een onderzoek instellen om zijn naam te weten te komen. Dat verzoeker geen ziekenhuisattest kan voorleggen wijten ze voorts aan de Armeense politiek en corruptie.

2.2.1.1. De bestreden beslissingen stellen vooreerst vast dat wat betreft de problemen die verzoeker zou hebben gekend tijdens de presidentsverkiezingen van 2008, er actueel geen sprake is van vervolging van politieke opposanten in Armenië.

2.2.1.2. De Raad stelt vast dat verzoekers in hun verzoekschrift hierop geen antwoord bieden. De motivering ter zake blijft bijgevolg onverminderd overeind, zodat de Raad deze beaamt en overneemt.

2.2.2.1. Daarnaast heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen op omstandige en duidelijke wijze uiteengezet dat er geen geloof kan worden gehecht aan het door verzoekers aangebrachte asielaanvraag, gelet op de vele tegenstrijdigheden die werden vastgesteld in hun onderlinge verklaringen, de vage en ongeloofwaardige verklaringen van verzoeker over diverse kernaspecten van het asielaanvraag en het feit dat ze de door hen opgeworpen mishandelingen van verzoeker niet met enig begin van bewijs kunnen staven.

2.2.2.2. Verzoekers slagen er niet in bovenstaande motieven te verklaren of te weerleggen.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat er onduidelijkheid is gerezen aangaande de vraagstelling tijdens de gehoren van verzoekers (stukken 6 en 7, gehoorverslagen van 14 juni 2011, respectievelijk 16 en 7). Ze maakten er dienaangaande ook geen enkele opmerking over. Het is bijgevolg niet ernstig te noemen om na confrontatie met een negatieve beslissing louter te stellen dat de vraagstelling tijdens hun gehoren onduidelijk is geweest. Evenmin kan het *a posteriori* bijsturen van eerder afgelegde verklaringen de in de bestreden beslissingen vastgestelde tegenstrijdigheden opheffen.

Verder beperken verzoekers zich tot het uiten van blote beweringen, het herhalen van eerder tijdens het gehoor afgelegde verklaringen en tot het betwisten en vergoelijken van de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen, zonder evenwel concrete aanvaardbare of plausibele verklaringen aan te voeren die deze motieven, die steun vinden in het administratief dossier, weerleggen. Van verzoekers mag worden verwacht dat ze tijdens de asielprocedure eenduidige verklaringen afleggen over de feiten die de essentie uitmaken van hun asielaanvraag en de aanleiding waren tot hun vertrek uit hun land van herkomst. Bovendien is het zo dat redelijkerwijs verwacht kan worden dat bepalende ervaringen in

iemands leven dermate in het geheugen gegrift staan dat deze persoon daar in een later stadium nog een gedetailleerde en coherente beschrijving van kan geven.

2.2.3. Het is het geheel van de in de bestreden beslissingen opgesomde motieven die de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hebben doen besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas en bijgevolg tot de weigering van zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op het voorgaande worden er door verzoekers geen afbreuk gedaan aan de concrete vaststellingen van de bestreden beslissingen die allen steun vinden in het administratief dossier en aldus door de Raad worden gehandhaafd.

Het enig middel is ongegrond.

2.3. Verzoekers kunnen niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komen niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht november tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER